

Η διατήρηση του τοπίου της Ύδρας **Το τοπίο στη λογοτεχνία**

Νίκος Εγγονόπουλος, «Ύδρα», από τη συλλογή *Ποιήματα τ.1*, Εκδόσεις Ίκαρος, Αθήνα 1977.

Κατηγγέλθη
ως εξαιρετικά επικίνδυνος
για την δημόσια
ασφάλεια
-για την ειρήνη
των φιλησύχων πολιτών-
την ώρα που
σοβαροί
-ή μάλλον σοβαροφανείς- ιερείς
μάλλον ηλικιωμένοι
και λίαν άξιοι ή ανάξιοι σεβασμού
επεκαλούντο
την μνήμη

των μεγάλων ναυμάχων
της Σαλαμίνας
καθώς
και την μνήμη των
Μιαούλη, Κανάρη, Τομπάζη, Λαζάρου, Κουντουριώτη
και Ισίδωρου Ducasse*

χαράματα τον
έπιασαν
πισθάγκωνα τον έδεσαν
και τον επήγαν σηκωτό
σα λείψανο
σαν μια παρθένα λεπτή
λευκή

λεγόμενη Μαρία
που έπλεκε
μιας σπάνιας εμορφιάς
νταντέλλα
-νταντέλλα σαν τη ζωγραφική μου-
στη σκιά του
δάσους
του βουνού
και του πράσινου
κήπου

*compte de Lautréamont

Ευγενία Φακίνου, *Έρως, Θέρος, Πόλεμος*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2003.

«...Το 1956 έφερε έναν κοσμοπολίτικο αέρα στο σπίτι μας. Απ' το ραδιόφωνο και τις εφημερίδες μάθαμε για το γάμο της Γκρέις Κέλι με τον πρίγκιπα Ρενιέ του Μονακό και για τους ευτυχισμένους υπηκόους του πριγκιπάτου που ξεχύθηκαν στους δρόμους πανηγυρίζοντας.

Κι απ' τον πατέρα μου μάθαμε ότι το κότερο που δούλευε –και πια είχε πουληθεί από τον πλούσιο κύριο σε μια εταιρεία που έκανε κρουαζιέρες- είχε νοικιαστεί για τις ανάγκες μιας ταινίας που θα γυριζόταν στην Ύδρα. Ήταν Το παιδί και το δελφίνι του Γιαν Νεγκουλέσκο, με τη Σοφία Λόρεν, τον Άλαν Λαντ και τον Κλίφτον Γουέμπ. Στο κότερο γα έμενε ο Άλαν Λαντ με τη συνοδεία του.

Τον Ιούλιο πήγαμε οικογενειακώς στην Ύδρα. Ο πατέρας μου είχε νοικιάσει ένα δωματάκι στο ξενοδοχείο ενός φίλου του στο λιμάνι.

Η σχέση του πατέρα μου με την Ύδρα ήταν πολύ περίεργη. Όταν έφτανε το κότερο στο λιμάνι, ο πατέρας μου έβγαινε και πήγαινε ν' ανάψει ένα κεράκι στο μοναστήρι της Παναγίας, αλλά δεν προχωρούσε λίγα μέτρα πιο κει , όπου βρισκόταν το πατρικό του, πουλημένο από τα χρόνια της Κατοχής. Του ήταν αδύνατο, μας έλεγε, να βλέπει ξένους στα παράθυρά του ή στην εξώπορτα, που τη στόλιζε η τεράστια άγκυρα που είχε στήσει ο παππούς μου.

Διασκεδάσαμε με τα γυρίσματα της ταινίας. Γελούσαμε όταν έβαζαν ένα καφάσι για να ψηλώνει ο Άλαν Λαντ και να φαίνεται ψηλότερος από τη Σοφία Λόρεν. Κι ακούγαμε

έκπληκτες τον πατέρα μου να μας λέει ότι ο Άλαν Λαντ ήταν μονίμως τύφλα στο μεθύσι και χρειαζόταν ολόκληρη επιχείρηση για να συνέλθει και να μπορέσει να σταθεί αξιοπρεπώς στα γυρίσματα.»